

COMPRA, LEE, DIFUNDE

La Verdad nº 99

(octubre de 2018)

Las tareas de construcción de la IV Internacional

Rusia, Palestina, Unión Europea, México...

LA VERDAD

Las tareas de construcción de la IV Internacional

Rusia, Palestina, Unión Europea, México

Migración e Inmigración
Nuevas formas de explotación en la economía digital

www.laverdad.org

L'extrema dreta i el franquisme

La irrupció de Vox en les eleccions andaluses (amb 12 parlamentaris i gairebé 400.000 vots) ha portat a una proliferació d'anàlisi, crides i denúncies sobre la "amença del feixisme" i la "arribada de l'extrema dreta". No cal banalitzar aquesta situació, però, abans de res, cal obrir un debat sobre aquestes qüestions.

Per començar, cal establir un fet: a Espanya, l'extrema dreta no sorgeix ara. Sempre ha estat agotada en les institucions de l'aparell d'Estat heretat del franquisme. L'anomenada "Transició" va mantenir a l'aparell judicial i policial, a l'exèrcit i als poders econòmics enduriments sota el franquisme, sense tocar-los ni un pèl.

El Tribunal d'Ordre Públic, especialitzat a perseguir als militants obrers i democràtics, es va transformar en Audiència Nacional (i va seguir, per cert, perseguint als "terroristes" bascos). Billy "el Niño" va seguir sent policia fins a la seva jubilació (amb un augment en la seva pensió per les seves medalles guanyades com a torturador).

Els jutges van seguir en el seu lloc, tancant els ulls a les tortures dels detinguts (com havien fet sota el franquisme) i a la violència contra les dones, mentre persegueixen amb ferotgia als sindicalistes en aplicació del franquista article 315.3 del Codi Penal, i persegueixen a rapers, actors, titellaires... Més d'1.000 militars acaben de forma un manifest reivindicant la memòria del dictador Franco. El bisbe de Còrdova publica una "carta pastoral", en la qual es congratula dels resultats de les eleccions andaluses: "Andalusia se situa com a pionera d'un canvi social que esperem en la societat espanyola. Que la bolcada a Andalusia serveixi per a una conversió a Déu". I, per sobre de tot, se situa l'hereu de l'hereu nomenat per Franco, que, el 3 d'octubre, organitzava amb el seu discurs ("a per ells") la mobilització de tot l'aparell d'Estat contra els republicans catalans.

Quan criden a la "unitat dels demòcrates" per tancar el pas a Vox, volen dir, unitat dels "constitucionalistes", unitat amb el PP i Ciutadans? Volen dir que el PP és demòcrata? Que ho és Ciutadans, organitzadora de les patrulles "ciutada-

nes" que a Catalunya organitzen l'arrencada de llaços grocs i l'enfrontament amb els qui els col·loquen? Que són "demòcrates" els jutges de la "manada"? Que són demòcrates els jutges i fiscals del tribunal Suprem que, amb el suport de l'Acusació Particular exercida per Vox, pretenen condemnar a centenars d'anys de presó als republicans catalans?

Anem amb compte, no vagi a ser que, amb la cobertura de "tots contra el feixisme", ens portin a recolzar al mateix règim del que neix aquesta extrema dreta, i a renunciar a les aspiracions de canvi polític i de satisfacció de les reivindicacions. Aquesta és la línia que a França cridava a recolzar a Macron contra Le Pen, i que ha permès a Macron utilitzar aquest vot "contra l'extrema dreta" per aplicar un programa de destrucció de drets laborals, de baixades d'impostos als rics i pujada d'impostos als treballadors, de persecució als immigrants (ha expulsat a més de 40.000), de retallades de llibertats, és a dir, un programa "d'extrema dreta".

Què és el feixisme

Trotsky, en els anys 30, polemitzava amb els quals cridaven a qualsevol "feixista" i explicava la naturalesa del feixisme, que no és només una ideologia racista, xenòfoba i autoritària. El feixisme és una mica més, és un fenomen polític i social, que es basa en la mobilització activa i organitzada, per compte del capital financer, d'àmplies capes de la petita burgesia – que poden arrossegar, també, a un sector de la classe treballadora – contra el moviment obrer, les seves organitzacions, els seus locals i les seves mobilitzacions, buscant aixafar-les i destruir-les, acabar amb tota expressió organitzada del moviment obrer i amb els drets de vaga, expressió i manifestació.

De moment, no ens enfrontem a aquesta situació. No tenim a Andalusia ni en la resta de l'Estat, bandes organitzades de camises marrons, negres o blaves que organitzin atacs sistemàtics contra el moviment obrer ni contra les mobilitzacions dels treballadors. Els grups que podrien organitzar-les són, de moment, marginals. L'únic embrió d'aquest tipus de bandes de matons són els grups organitzats a Catalunya, i no per Vox, sinó per Ciutadans. I, encara que tinguéssim aquestes bandes,

de gens serviria la unitat amb el PP i Ciutadans per fer-los front. Poc han trigat el PP i Cs a anunciar que estan disposats a formar govern a Andalusia amb els vots de Vox. Seria necessari, per contra, partir de la unitat de les organitzacions dels treballadors i dels pobles de tot l'Estat. De la defensa dels republicans catalans, aliats naturals dels treballadors en la lluita contra la Monarquia, l'extrema dreta i el feixisme. Com el van ser en 1936 o en la lluita contra el franquisme.

L'ou de la serp

L'ou de la serp Vox no és una altra cosa que un desprendiment del PP, amb un programa que s'assembla molt al de la primitiva Aliança Popular, de la qual va sorgir el PP després de l'enfonsament de la UCD, que havia estat el partit que va agrupar a la majoria dels franquistes –reconvertits, "miraculosament", en "demòcrates"– en 1980-82. I que recupera, també, i tal vegada "més al bèstia", elements defensats fins ara pel propi Pàg. Elements que, a més, el nou dirigent del PP, Pablo Casado, s'inclina, amb el seu "gir a la dreta", a recuperar.

Quan Vox parla de "acabar amb les autonomies", recupera la posició d'AP durant la Transició. Parla d'anul·lar la Llei de Memòria Històrica, contra la qual va votar el Pàg. Parla de deixar d'atendre als centres sanitaris als immigrants sense papers, com va fer el govern del PP, una mesura que acaba d'anul·lar Pedro Sánchez. Parla de limitar el dret a l'avortament, com pretenia el ministre del PP Ruiz Gallardón.

L'ou de la serp d'on s'ha incubat Vox no és un altre que l'aparell d'Estat del règim, aquest aparell heretat del franquisme sense depuració alguna. Circula per les xarxes una biografia del dirigent de Vox, Santiago Abascal, que explica clarament com durant prop de 20 anys va ser, no només militant del PP, sinó representant del mateix en diverses institucions i parlaments. Si veiem el perfil dels 12 parlamentaris triats a Andalusia, podem veure com entre ells destaquen exjutges, exmilitars, expolícies, és a dir, membres de l'aparell d'Estat.

Per tant, no pot organitzar-se, al nostre país, una oposició organitzada a l'extrema dreta sense organitzar la lluita con-

tra les institucions del Règim, en última instància, la lluita per la ruptura democràtica, per la República.

Cal partir de la defensa de drets i reivindicacions

Després de les eleccions andaluses, tant CCOO com UGT han fet un balanç en el qual assenyalen l'altíssima abstenció obrera i assenyalen que les organitzacions de l'esquerra han donat l'esquena a les reivindicacions. Tenen raó, encara que alguns assenyalen que també els dirigents sindicals comparteixen la responsabilitat per haver adoptat una política d'abandó de les reivindicacions darrer de el "diàleg social".

L'altíssima abstenció, els vots en blanc i nuls, els vots a petites organitzacions d'esquerra (fins i tot, en certa mesura, el vot a Ciudadans i Vox) demostren que existeix una enorme indignació social que no troba llit a través

de les organitzacions tradicionals de la classe treballadora ni de les "noves" organitzacions.

El lloc de totes les organitzacions obrera està en la defensa de les reivindicacions, per organitzar la indignació social. Aquesta és, a més, la manera d'organitzar la lluita contra l'extrema dreta, des d'a baix, des de la realitat quotidiana de la classe treballadora, de la joventut, dels pobles. Una lluita que només pot organitzar-se donant l'esquena als cants de sirena de la "unitat antifeixista" amb els franquistes del PP i els neofranquistes de Cs. Només pot partir d'organitzar una autèntica resposta a l'enorme indignació social que s'ha manifestat en les mobilitzacions dels pensionistes i les dones, en les mobilitzacions de centenars de milers per la sanitat a Andalusia després de el "il·luminat" Spiriman. Són mobilitzacions que es basen en el dia a dia de la classe treballadora, en la

defensa concreta dels drets i conquestes socials, dels serveis públics, però que, en molts casos, no troben llit en les organitzacions i, en particular, en els sindicats.

Defensar els drets i les reivindicacions, defensar els serveis públics i els drets dels seus empleats, combatre perquè les organitzacions obreres mantinguin la seva independència i es posin al capdavant d'aquest combat, és la millor manera de tallar els caps de la hidra de l'extrema dreta.

Finalment, una qüestió ha de ser posada sobre la taula: els resultats de les eleccions andaluses demostren que hi ha milions de treballadors i treballadores, de joves, que no s'identifiquen amb les organitzacions que, en donar l'esquena a les reivindicacions, els han donat l'esquena. Cal unir forces en els combats immediats per les pensions i per les llibertats, per avançar cap a la posada en peus d'una nova representació política.

Calendari POSI commemoratiu

En 2019 es compleixen 100 anys de la fundació de la 3ª Internacional

Al març de 2019, es va reunir a Moscou el 1er congrés de la 3ª Internacional. Els dirigents bolxevics eren conscients que la supervivència del primer estat obrer de la història, depenia de l'extensió de revolució per tot el món.

Aquest calendari inclou un petit relat de la seva història. Ara, 100 anys després, commemorem la seva fundació i publiquem aquest calendari com una petita ajuda per finançar les nostres activitats.

Demana-ho als nostres camarades o sol·licita-ho per correu electrònic al preu de 5 €

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyies i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partit Obrer Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta